

begrænset omfang, fordi mange elever, forældre og lærere udmærket er klar over, hvad den unge skal fortsætte med efter folkeskolen. Sådan er det jo i dag, så jeg er altså ikke enig i, at der er et problem her.

Anders Mølgaard (V):

Hvis søgning til en uddannelse er den centrale succesparameter, er det indiskutabelt, at gymnasiet har oplevet en tordnende succes i de sidste årtier. Som bekendt frekventerer over halvdelen af hver ungdomsårgang en af de fire gymnasiale uddannelser.

For Venstre er det en selvstændig kvalitet, at vi i Danmark tilbyder de unge reelt forskellige gymnasiale retninger med hver deres profil og kultur. For Venstre er enhedsgymnasiet et skræksscenario, som vi vil bekæmpe.

Men i kølvandet på denne voldsomme tilgang specielt til det almene gymnasium stilles der nu skarpt på kvaliteten af en studentereksamen. I de sidste 3-4 år har dette tema været i næsten konstant søgelys. Gang på gang har vi oplevet gymnasieelever, gymnasielærere, som har advaret om kvalitetsfald, og at nogle af de unge gymnasieelever ville have været bedre tjent med at have valgt en mindre boglig ungdomsuddannelse.

Der er også god grund til at notere sig, at en række gymnasier faktisk har set sig nødsaget til at tilbyde decideret specialundervisning allerede ved starten af 1. g for at afhjælpe huller i selv den mest basale faglige ballast.

I dette lys virker det mildest talt bemærkelsesværdigt, at vi her i dag skal behandle et lovforslag om afskaffelse af egnethedsbeholdning. Det er en ret barok reaktion og konklusion på relativt entydige signaler fra gymnasieverdenen.

Med dette lovforslag vil regeringen faktisk åbne ladeporten på vid gab til gymnasiet. Vi frygter i Venstre, at dette signal fra regeringen vil skabe falske forventninger hos mange unge, og det vil betyde måske større frafald og måske også fortsat kvalitetsfald i gymnasiet. Også de personlige og samfundsmæssige omkostninger ved en sådan udvikling kan blive yderst uheldig.

På denne baggrund vil vi i Venstre afvise lovforslaget.

Brian Mikkelsen (KF):

Kravene til vores viden og dermed også vores uddannelsesniveau er mere afgørende for vores

fremtid end nogen sinde før. Vi skal prioritere kvalitet frem for kvantitet. Der bliver snakket meget om niveausenkning på de forskellige niveauer i uddannelsessystemet. Gymnasiet har – som Venstres ordfører også lige har været inde på her – været til en meget stor og ihærdig diskussion både blandt brugerne og blandt aftagerne. Man taler om, at gymnasieniveauet svarer til realklasseniveauet for 15-20 år siden. Jeg skal jo ikke tage stilling til, om det er rigtigt eller ej, men i hvert fald konstatere, at det bliver diskuteret.

Det, der er behov for, er, man får diskuteret indholdet, substansen, kvaliteten i uddannelserne. Hvordan får man dyrket det felt? Der er i hvert fald ikke brug for, at det hele bliver ét fedt. Der er i hvert fald ikke brug for, at det er noget specielt at komme på en af de fire gymnasiale uddannelser. Der er i hvert fald ikke brug for, at man får udvisket de karakteristika, der er de forskellige mellemuddannelser imellem. Det er altså ikke den vej, vi skal gå.

Derfor tager vi skarpt afstand fra dette lovforslag og synes, det er en ualmindelig dårlig idé. Det er en ualmindelig dårlig idé, for det vil begynde at slette de forskellige karakteristika mellemuddannelserne imellem. Det er et af de særpræg og den styrke, vi bør være så glade for i det danske uddannelsessystem. Det er en ualmindelig dårlig idé, fordi vi ikke bare kan have, at det skal være ét fedt, om man kommer ind på den ene eller på den anden uddannelse. Nej, det skal være noget specielt at komme ind på den ene eller på den anden uddannelse. Vi mener egentlig, at der burde stilles et egnethedskrav til alle mellemuddannelser, sådan at man var topmotiveret og kunne blive sporet ind på den rigtige uddannelse.

Det, der står i bemærkningerne om uddannelsesplaner og om at styrke vejledningen, kan vi egentlig godt støtte. Det er nok lidt ambitiøst og lidt umuligt at tro, man kan have en egentlig uddannelsesplan for eleven helt tilbage fra 5.-6. klasse, men en styrket vejledning, en ihærdig undersøgelse af, hvad den enkelte elev har brug for, synes vi er meget glimrende. Vi synes sådan set, at man skal opprioritere det og vil egentlig være med til at prøve at prioritere det anderledes både ressourcemæssigt og mandskabsmæssigt, sådan at man får set på, hvad den enkelte elev har brug for, hvordan man skal sørge for, at vedkommende kommer videre, sådan at vedkommende kommer ind og tager den relevante ungdomsuddannelse